

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 040270 25 Kž 26
Sarajevo, 11.02.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudije Jasmine Begić, kao predsjednice vijeća, Žane Knežević i Naide Hubjer kao članova vijeća, uz učestvovanje Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.J., zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi člana 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog A.J. izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 040270 25 K 2 od 18.07.2025. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 11.02.2026. godine u prisustvu federalnog tužioca Nihada Halilčevića, optuženog A.J. i njegove braniteljice Dijane Hasić advokata iz Sarajeva, u zamjeni za branioca, advokata Omara Mehmedbašića, donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog A.J. se odbija kao neosnovana pa se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 040270 25 K 2 od 18.07.2025. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 040270 25 K 2 od 18.07.2025. godine, optuženi A.J. u ponovljenom suđenju oglašen je krivim zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina, te je kao utvrđena uzeta jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 9 (devet) mjeseci za počinjeno krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, a u vezi sa članom 31. istog zakona i krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 2., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, a u vezi sa članom 31. istog zakona, izrečena presudom tog suda broj 09 0 K 040270 22 K od 22.07.2024. godine, koja je u tom dijelu postala pravosnažna dana 25.02.2025. godine, te ga je sud primjenom odredbe člana 54. stav 1. i 2. tačka b) KZ FBiH, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina.

Istom presudom na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH optuženom A.J. je u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 12.12.2021. godine pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Istom presudom na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oštećeni Z.R. i N.R. su sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnicu, dok je na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi oslobođen od naknade troškova krivičnog postupka, te je odlučeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog A.J., Omar Mehmedbašić iz Sarajeva zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u kraćem trajanju.

U odgovoru na žalbu branioca optuženog A.J., kantonalna tužiteljica je predložila da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Federalni tužilac je podneskom broj T09 0 KTŽ 0173780 25 4 od 02.10.2025. godine predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u skladu sa odredbom člana 319. stav 1. ZKP FBiH branilac optuženog A.J., advokat Dijana Hasić u zamjeni za branioca Omara Mehmedbašića je ostala kod navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, a optuženi se pridružili izlaganju branioca.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, pa je nakon toga odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Branilac optuženog A.J. osporavajući prvostepenu presudu najprije navodi da je sud prilikom ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka N.B. propustio da cijeni i iskaz iz istrage ovog svjedoka koji je odbrana koristila prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka, te ukazuje da je usljed navedenog propusta došlo do povrede prava na odbranu, a istovremeno su izostali i razlozi o odlučnim činjenicama, čime su počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) i k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje pitanje zakonitost pobijane presude.

Uvidom u zapisnik sa glavnog pretresa od 06.02.2024. godine utvrđeno je prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka N.B. branilac koristio zapisnik iz istrage dat u MUP KS dana 01.02.2022. godine, te pročitao dio iskaza iz istrage, nakon čega je svjedok potvrdio da su tačni ti navodi iz zapisnika koji se odnose na njegova saznanja da je neposredno prije izvršenja krivičnog djela ubistva, oštećeni M.R. imao sukob sa optuženim A.J. ispred TC Bingo. Dalje proizlazi da je ovaj svjedok o tim činjenicama identično posvjedočio na glavnom pretresu, te kako nije bilo razlika sa iskazom iz istrage, niti je branilac ukazao na iste (osim što navodi da je svjedok opširnije iznio svoja saznanja o prethodnom sukobu optuženog i oštećenog na glavnom pretresu), prvostepeni sud je u tom dijelu kazivanja svjedoka prihvatio vjerodostojnim iskaz svjedoka sa glavnog pretresa. Stoga, nisu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog

postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) i k) ZKP FBiH na koje branilac optuženog neosnovano ukazuje.

Nadalje, branilac ističe da je u pobijanoj presudi izostala ocjena iskaza optuženog I.Z. u svojstvu svjedoka, jer je prvostepeni sud samo djelimično njegov iskaz cijenio vjerodostojnim (u dijelu koji se odnosi na prevoz A.K. u pravcu Rogoja, te u dijelu prisustva lica u ugostiteljskom objektu neposredno prije izvršenja krivičnog djela ubistva M.R.), ali da nije dao razloge o odlučnim činjenicama zašto u preostalom dijelu taj iskaz ne prihvata vjerodostojnim, osim navođenja da je u suprotnosti sa „drugim provedenim dokazima.“ Na navedeni način, po tvrdnji branioca je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branioca optuženog nisu osnovani.

Odredbom člana 305. stav 7. ZKP FBiH propisana je obaveza suda da u obrazloženju presude određeno i potpuno navede koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući, pored ostalog, naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, te kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženog i pri primjenjivanju određenih odredaba krivičnog zakona na optuženog i njegovo djelo.

U konkretnom slučaju, iz zapisnika o glavnom pretresu od 21.06.2024. godine, proizlazi da je optuženi I.Z. dao opširan iskaz u svojstvu svjedoka, te da je prvostepeni sud taj iskaz cijenio djelimično vjerodostojnim i to u dijelu u kojem je naveo da je kritične prilike u njegovom vozilu bio A.K., kojeg je nakon kritičnog događaja odvezao u pravcu Rogoja, kao i u dijelu prisustva lica u ugostiteljskom objektu neposredno prije izvršenja krivičnog djela ubistva M.R., te u pogledu napuštanja objekta od strane navedenih lica i njihovog odlaska. Nadalje, proizlazi da je prvostepeni sud u preostalom dijelu iskaz optuženog Igora Zuko cijenio nevjerodostojnim, te za to dao određene razloge (dio iskaza „da tu noć niko nikom nije blokirao put“ zato što suprotno proizlazi iz iskaza samog optuženog u svojstvu svjedoka kao i iz iskaza svjedoka - neposrednih očevidaca E.B. i A.A. rođene B., te nije prihvatio ni dio iskaza optuženog I.Z. da se sasulo staklo u vozilu J., jer je „uviđajem i vještačenjem utvrđeno da na istom nema oštećenja“).

Kako u obrazloženju pobijane presude nije izostala ocjena iskaza optuženog I.Z. u skladu sa članom 305. stav 7. ZKP FBiH, to stoga pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, pa time nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH na koju neosnovano ukazuje branilac.

Po stajalištu žalbe branioca optuženog A.J. u pobijanoj presudi su izostali razlozi o odlučnim činjenicama u pogledu postojanja direktnog umišljaja optuženog u odnosu na krivično djelo ubistva. U vezi s tim branilac navodi da je optuženi pucao nasumice iz pištolja prema vozilu Peugeot u kome se nalazio oštećeni koji je takođe imao pištolj iz kojeg je ispalio jedan metak, te da je do ispaljivanja metaka došlo i iz vozila kojim je upravljao E.I., tako da optuženi nije znao niti mogao znati ko u datom momentu ispaljuje metke. Po tvrdnji branioca, optuženi je krivično djelo počinio sa eventualnim umišljajem, jer je bio svjestan da zbog takvog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica (smrt R.), ali je pristao na takvo postupanje. Branilac navodi da je postupajući na opisani način, prvostepeni sud propustio iznijeti razloge o odlučnim činjenicama što čini žalbeni razlog iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, te da je istovremeno pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude (str. 95. i 96.) proizlazi da je prvostepeni sud naveo jasne razloge zbog kojih je našao da je umišljaj optuženog A.J. prilikom preduzimanja radnji učinjenja prema oštećenom M.R. bio usmjeren na njegovo usmrćenje. U vezi s tim, prvostepeni sud navodi da na postojanje svijesti i htijenja optuženog da zajedno sa drugim licem počini krivično djelo ubistva ukazuje činjenica da je nakon prethodnih sukoba sa M.R., vozilom kojim je upravljao optuženi blokirao put vozilu M.R. sa desne strane, dok je vozilom u kojem se nalazio A.K. istovremeno blokirao put vozilu M.R. sa lijeve strane kojom prilikom je optuženi iz pištolja marke CZ ispalio veliki broj hitaca u pravcu M.R., istovremeno sa drugim licem (A.K. koji je u bjekstvu i koji je tom prilikom takođe ispalio više hitaca iz pištolja iz vozila u kojem se nalazio) u vitalne dijelove tijela oštećenog (glava i trup), nanoseći mu time više povreda usljed kojih je nastupila smrt oštećenog na licu mjesta. Nadalje, proizlazi da se sud pozvao na provedene dokaze (obdukcioni zapisnik iz kojeg prizlazi da je smrt preminulog nasilna i uzrokovana prostrelnim ranama glave i grudnog koša, koje su nanesene projektilima ispaljenim iz ručnog vatrenog oružja, nalaz i mišljenje vještaka balističara kojim je utvrđeno da sedam zrna koja su izuzeta prilikom obdukcije tijela usmrćenog potiču od metaka cal. 9x19 mm, koji su ispaljeni iz pištolja marke CZ, M99, bez fabričkog broja koji je pronađen u vozilu optuženog i dr.) između ostalih i na iskaze optuženih E.I. i Z.I. u svojstvu svjedoka iz kojih proizlazi da je optuženi A.J.(zajedno sa A.K. i drugim licima) prethodno bio u ugostiteljskom objektu, te da su nakon izvjesnog vremena zajedno napustili ugostiteljski objekat i uputili se istom trasom kretanja na način da se prvo kreće vozilo u kojem je A.K., a kojim je upravljao E.I., da ga prati vozilo u kojem je optuženi A.J. zajedno I.Z., te da zajednički, istovremeno, kako je prethodno rečeno, vozilima u kojim su se nalazili blokiraju put vozilu R. na raskrsnici nakon čega optuženi ispaljuje više hitaca u pravcu blokiranog vozila i M.R. (zajedno sa licem A.K.), nanoseći mu time više povreda - prostrijelne rane glave i grudnog koša, usljed kojih je nastupila smrt oštećenog na licu mjesta izvršenja krivičnog djela. Dakle, i po ocjeni ovog suda pravilno prvostepeni sud zaključuje da je umišljaj optuženog bio usmjeren na lišavanje života oštećenog, odnosno da je optuženi bio svjestan da ispaljivanjem u oštećenog više hitaca iz vatrenog oružja u različite dijelove tijela, istog može usmrtiti, te da je nastupanje te posljedice i htio, dakle, da je krivično djelo ubistva počinio sa direktnim umišljajem, kao i da je imao svijest o zajedničkom djelovanju sa drugim licem (K.A.), te je njihovo djelovanje bilo zajedničko i predstavlja jedinstveni događaj.

Kako je prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude naveo prihvatljive razloge iz kojih prozlaži da je preduzete radnje kojim je optuženi krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. istog zakona počinio sa direktnim umišljajem, to se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog pokazuju neosnovanim.

Prednji zaključak prvostepenog suda nije doveden u pitanje navodima odbrane optuženog A.J. da je optuženi postupao sa eventualnim umišljajem, jer je kritične prilike, kako je prethodno navedeno, na oštećenog od strane optuženog i drugog lica ispaljeno više hitaca u vitalne dijelove tijela oštećenog, kojom prilikom je zadobio više različitih povreda od kojih je na licu mjesta preminuo, pa su neprihvatljivi žalbeni navodi da je optuženi pucao „nasumice“. Činjenica da je oštećeni ispalio jedan metak takođe ne dovodi u pitanje zaključak suda u pogledu postojanja direktnog umišljaja kod optuženog, imajući u vidu navedene okolnosti izvršenja djela, odnosno činjenice da u toku postupka nije dokazano da je oštećeni na bilo koji način izazvao sukob.

Osporavajući pobijanu presudu branilac dalje ističe da je sud propustio da odgovori na prigovore odbrane istaknute u završnom izlaganju koji se odnose na zaključak suda u pogledu kreiranja plana optuženih za ubistvo oštećenog, koji se kako navodi „kreće na nivou pretpostavki“, te da je time povrijedio pravo na odbranu optuženog i počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Uvidom u spise predmeta utvrđeno je da je branilac optuženog, prilikom iznošenja završnih riječi u ponovljenom krivičnom postupku na glavnom pretresu održanom dana 04.07.2025. godine, izjavio da „u cijelosti ostaje kod završnog izlaganja u ranijem toku postupka“, a tom izjašnjenju se pridružio i optuženi. Kako tom prilikom branilac nije iznio konkretne prigovore na koje se u žalbi poziva, pri čemu se njegovo paušalno izjašnjenje da ostaje kod ranije datog završnog izlaganja ne može smatrati dovoljno određenim ukazivanjem na prigovore koje bi sud bio dužan da ispita i na njih da odgovor u obrazloženju, žalbeni prigovor u navedenom pravcu se pokazuje neosnovanim. Osim toga, izrekom presude optuženi nije ni oglašen krivim „za kreiranje plana za ubistvo“, nego za zajedničko djelovanje sa drugim licem prilikom izvršenja krivičnog djela ubistva.

Branilac optuženog u žalbi dalje navodi da je sud propustio navesti razloge kojima se rukovodio prilikom ocjene iskaza svjedokinje T.Š. koja se, kako navodi „pojavljuje tek na kraju dokaznog postupka, u sklopu dodatnih dokaza tužilaštva“, a na okolnosti dešavanja na parking prostoru ispred TC Bingo nekoliko dana prije događaja u kojem je smrtno stradao M.R..

Ovi žalbeni navodi branioca takođe nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud nakon što je iznio sadržinu iskaza svjedokinje T.Š. (dodatni dokaz tužioca) na okolnosti dešavanja na parking prostoru ispred TC Bingo nekoliko dana prije događaja u kojem je usmrćen M.R. (da je postojao sukob između oštećenog M.R. sa jedne i A.T., A.J. i A.K. sa druge strane), na str. 85. dao određene razloge zašto iskaz ove svjedokinje prihvata vjerodostojnim. Stoga se neosnovanim ukazuju žalbeni navodi branioca optuženog da su ti razlozi izostali i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Branilac optuženog osporavajući dalje zaključak prvostepenog suda u vezi odlučnih činjenica utvrđenih u pobijanoj presudi iznosi sadržaj dokaza (iskaza svjedoka) i daje svoju ocjenu tih dokaza, koje odlučne činjenice, po njegovom stavu nisu proizašle iz pravilne ocjene dokaza, pa time ustvari ukazuje na pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Tako branilac navodi da je prvostepeni sud zanemario iskaze svjedoka E.B. i A.Z. rođeno B. koji su na glavnom pretresu izjavili da su vidjeli da je u pravcu crvenog vozila marke Peugeot, u kojem se nalazio usmrćeni oštećeni M.R., pucano iz vozila plave boje, koje se nalazilo sa lijeve strane vozila Peugeot i to na način da je kroz otvoren prozor vozila osoba koja se nalazila na mjestu suvozača izbacila desnu ruku do lakta u kojoj ruci je bio pištolj, nakon čega je vozilo iz kojeg je pucano otišlo sa lica mjesta, dok nisu vidjeli da je pucano iz drugog tamnog vozila koje je bilo sa desne strane vozila Peugeot i koje je ostalo na licu mjesta do dolaska policije. Dalje se navodi da je sud propustio navesti da svjedok E.B. u svom iskazu navodi da je vozilo sa desne strane vozila Peugeot prošlo ispred istog i blokiralo mu put, nakon čega mu je prišlo plavo vozilo sa lijeve strane iz kojeg je i pucano, dok svjedok A.A. rođ. B. u svom iskazu navodi da su oba navedena vozila prepriječila put crvenom vozilu nakon čega je primijetila da se na vozilu koje je bilo sa lijeve strane crvenog vozila spustio prozor suvozača

kroz koji je vidjela izbačenu ruku sa pištoljem i kako neko puca. U vezi s tim, branilac smatra da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer ove iskaze prihvata saglasnim iako se međusobno razlikuju u pogledu navoda da li su ta vozila blokirala put vozilu Peugeot, te da navedene iskaze nije doveo u vezu sa materijalnim dokazima (zapisnikom o uviđaju, crtežom lica mjesta, fotodokumentacijom).

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje pravilnost činjeničnih utvrđenja prvostepenog suda.

Prema izreci pobijane presude, optuženi je dana 12.12.2021. godine oko 21,15 sati u Sarajevu na raskrsnici ulica Hamdije Čemerlića i Zmaja od Bosne u opštini Novo Sarajevo (zajedno sa drugim licem), na kojoj je u to vrijeme okupljen veći broj građana i velika frekvencija saobraćaja, a zbog ranijeg sukoba s M.R., svjesni da pucanjem iz vatrenog oružja mogu lišiti života M.R., sa namjerom da ga usmrte, svjesni prisutnosti većeg broja građana i putničkih motornih vozila, svjesni svog djela i htijuci njegovo izvršenje, pa kada su na navedenoj raskrsnici uočili vozilo „Peugeot”, crvene boje, registarskih oznaka M82-K-508 kojim je u tom trenutku upravljao M.R.iz Sarajeva, A.J.koji je upravljao motornim vozilom marke “VW” model “Golf 7”, crne boje, registarskih oznaka A76-M-799, upotrebom vatrenog oružja, pištolja marke CZ uklonjenog fabričkog broja ispalio više hitaca u pravcu motornog vozila marke “Peugeot”, crvene boje, registarskih oznaka M82-K-508 kojim je u tom trenutku upravljao M.R.iz Sarajeva, a A.K. dok se nalazio u motornom vozilu marke “VW” model Golf 7, tamno plave boje, registarskih oznaka A20-E-000 kojim je upravljao Edvin Imamović koje je bilo u pokretu na raskrsnici ulica Hamdije Čemerlića i Zmaja od Bosne u opštini Novo Sarajevo, upotrebom vatrenog oružja pištolja marke Glock ispalio više hitaca u pravcu motornog vozila marke “Peugeot”, crvene boje, registarskih oznaka M82-K-508, kojim je u tom trenutku upravljao M.R.iz Sarajeva, usljed čega su zajedno pucanjem iz vatrenog oružja nanijeli brojne povrede M.R. u vitalne dijelove tijela usljed kojih je dana 12.12.2021. godine oko 21,20 sati nastupila smrt M.R., na koji način je učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. istog zakona.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud najprije iznio sadržinu iskaza svjedoka E.B. i A.A. rođ. B., iz kojih proizlazi da su oni bili neposredni očevidci događaja (u toku postupka sud im utvrdio status ugroženih svjedoka), da su se nalazili u vozilu kojim je upravljao E.B., krećući se iza vozila marke Peugeot”, crvene boje, te su saglasno izjavili da se to vozilo crvene boje (kojim je upravljao nastradali M.R.) koje se nalazilo ispred njihovog vozila, zaustavilo na znak crvenog svjetla na semaforu, na raskrsnici, međutim, kada se zeleno svjetlo na semaforu upalilo, to vozilo se nije kretalo kao ni vozila sa strane. Dalje su naveli da nakon što se zeleno svjetlo na semaforu skoro ugasilo, na signalizaciju iz njihovog auta crvenom vozilu da krene, to auto je krenulo, pa stalo, pa polako krenulo, ali su mu dva auta tamne boje sa strane prepriječila put na način da prilaze crvenom vozilu sa različitih strana tako mu blokiraju put, kao i to da su vidjeli da se na autu sa lijeve strane crvenog vozila i sa njihove lijeve strane sa suvozačeve strane spustilo staklo, otvorio prozor i da su kroz isti vidjeli isturenu ruku do visine lakta u kojoj je bio pištolj iz kojeg je pucano, a kada je završeno pucanje, to vozilo se udaljilo sa lica mjesta, dok crveno vozilo i vozilo tamne boje koje mu je prethodno blokiralo put sa desne strane, ostaju na licu mjesta. Takođe su izjavili da je prethodno u vozilo koje je bilo sa njihove lijeve strane kao i lijeve strane crvenog vozila ušlo jedno lice u jakni plave boje tik što će se upaliti zeleno svijetlo na semaforu. Navedene iskaze sud je doveo u vezu sa materijalnim dokazima i to zapisnikom o uviđaju od 13.12.2021. godine sačinjenog povodom izvršenog uviđaja na licu mjesta na raskrsnici ulica Hamdije Čemerlića i Zmaja od Bosne, opština Novo Sarajevo (gdje su zatečena dva motorna vozila čiji prednji dijelovi su

usmjereni prema južnoj strani grada i to pmv marke VW model Golf VII crne boje reg. oznaka A76-M-799 i pmv Peugeot crvene boje reg. oznaka M82-K-508 u kome je zatečeno beživotno tijelo M.R. na prednjem lijevom vozačevom sjedištu u sjedećem položaju, a čija smrt je konstatovana od strane uposlenika Zavoda za hitnu medicinsku pomoć KS dr. Ljuhar Kenana, te je konstatovano da su pronađena dva pištolja, čaure i zrna iz ispaljenih metaka, fiksirani i izuzeti tragovi radi potrebnih vještačenja). Takođe, iz zapisnika o uviđaju MUP KS od 13.12.2021. godine proizlazi da je izvršen pretres vozila i uviđajne radnje motornog vozila marke VW Golf VII registarskih oznaka A20E000, vlasništvo E.I. (kojim su se, dovezli optuženi E.I. i lice A.K. iz kojeg je pucano na oštećenog i sa istim nakon počinjenja krivičnog djela udaljili), u kojem su opisani tragovi pronađeni u vozilu, uzeti potrebni brisevi radi daljih DNK vještačenja i upoređivanja sa nespornim biološkim tragovima. Osim toga, sud je ove dokaze doveo u vezu i sa nalazima vještaka i to prije svega obdukcionim zapisnikom stalnog sudskog vještaka dr. Nermina Sarajlića iz kojeg proizlazi da je smrt oštećenog nasilna i uzrokovana prostrijelnim ranama glave i grudnog koša, iskrvarenjem iz prostrijelne rane grudnog koša sa povredom grudne aorte. Navedene iskaze sud je doveo u vezu i sa nalazom i mišljenjem vještaka balističara Mirhana Bešlije iz kojeg proizlazi da su oba predmetna pištolja (pištolj marke Crvena Zastava, model 99, cal. 9 mm koji je koristio optuženi A.J. i pištolj marke Češka Zbrojovka, model 97B, calibra 45 ACP, fabričkog broja: A3671 koji je pronađen kod oštećenog) tehnički ispravna i predstavljaju vatreno oružje. Takođe, vještačenjem je utvrđeno da je na licu mjesta pronađeno 11 čaura koje potiču od metaka cal. 9x19mm koji su ispaljeni iz pištolja CZ M99 uklonjenog fabričkog broja, da je pronađeno sedam zrna (obilježanih kao tragovi: 16, 23, 24, B, C, E i F koja su izuzeta prilikom obdukcije tijela M.R.) koji potiču od metaka cal. 9x19 mm, koji su ispaljeni iz pištolja marke CZ, M99, bez fabričkog broja (koji je pronađen u vozilu optuženog i oduzet prilikom vršenja uviđaja) i da dijelovi zrna (označeni kao tragovi: G, H, 6.8. b. i I), koji su izuzeti prilikom obdukcije tijela oštećenog, najvjerovatnije potiču od metaka koji su ispaljeni iz pištolja CZ, M99 trag broj 12, a da tri čaure, koje su pronađene na licu mjesta i koje su izuzete sa lica mjesta potiču od metaka calibra 9x19 mm, koji su ispaljeni iz jednog istog vatrenog oružja, pa se sa visokim stepenom vjerovatnoće vještak izjasnio da se radi o pištolju marke Glock. Cijeneći iskaze svjedoka E.B. i A. rođ. B. pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, te dovodeći ih u vezu sa materijalnim dokazima (uviđajnom dokumentacijom i nalazima vještaka), sud je navedene iskaze prihvatio vjerodostojnim i u bitnom saglasnim.

Dakle, i po ocjeni ovog suda, pravilno je prvostepeni sud zaključio da su iskazi svjedoka E.B. i A.A. rođ. B., a koje je cijenio kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi sa materijalnim dokazima u spisu u bitnom saglasni i vjerodostojni, te nisu dovedeni u sumnju neargumentovanim prigovorima branioca u pogledu pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

Žalbeni navodi branioca optuženog A.J. kojima ukazuje da je svjedok A.T. u svom iskazu potvrdio da je imao sukob samo sa M.R., a ne i sa optuženim A.J., te da je sud pogrešno iskaz tog svjedoka cijenio nevjerodostojnim „jer svjedok drugačije prikazuje dešavanje u odnosu na svjedoka N.B.“, pa da je tako pogrešno utvrdio činjenično stanje, su bez osnova.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud (str. 32.) najprije iznio sadržinu iskaza svjedoka A.T. (svjedočio na okolnosti događaja ispred TC Bingo koji se desio prije događaja koji je predmet konkretnog postupka, odnosno njegovog odnosa sa oštećenim) iz kojeg proizlazi da njegov sukob sa M.R. i njegovom porodicom kao i sa N.B. datira „koju godinu prije predmetnog događaja“ kada su ga sačekali po izlasku iz policije, gdje je bio „zbog narkotičkih sredstava“ tražeći od njega izjavu koju je on dao policiji, jer su mislili da je on „ošmekao“ M.R. i N.B., te da im je on dao te papire. Tada, kako navodi nastaju problemi, i to

prijetnje, praćenja, od strane M.R. prema njemu, a prijetnje i praćenja su se nastavila i poslije smrti R.. Vezano za događaj na parkingu TC Bingo navodi da je došlo do rasprave između njega i M.R. kada se slučajno pojavljuje A.J. na mračnom dijelu parkinga. Dalje proizlazi da je prvostepeni sud pri ocjeni vjerodostojnosti iskaza ovog svjedoka imao u vidu da je svjedok izbjegavao da konkretno odgovori na postavljena pitanja zašto dolazi do sukoba sa M.R. (i drugim licima) ukoliko je dao „papire-izjavu“ date u policijskoj upravi i kojom nikog nije „ošmekao za narkotike“, pa iz iskaza navedenog svjedoka sud nije došao do konkretnih saznanja o njegovom sukobu sa M.R., niti o sukobu optuženog A.J. i A.K. sa M.R. koji je nesporno postojao. Osim toga, kako se navodi, sud je našao da je ovaj svjedok o dešavanjima ispred TC Binga, prikazao nelogičan slijed dešavanja, navodima da se optuženi A.J.tu pojavljuje slučajno, koja slučajnost objektivno nije realna, te njegov iskaz ne prihvata vjerodostojnim. U vezi navoda ovog svjedoka da je njegova bezbjednost bila ugrožena kao i bezbjednost njegove porodice u pogledu svjedočenja u predmetom postupku i tokom trajanja cijelog postupka, prvostepeni sud je cijenio neobjektivnim, jer je svjedok imao mogućnost da bude ispitan uz mjere zaštite. I po ocjeni ovog suda prvostepeni sud je pravilno cijenio iskaz ovog svjedoka nevjerodostojnim i za to dao određene razloge, pa su neosnovani žalbeni navodi branioca da je sud „samo na osnovu toga što je iskaz svjedoka A.T. u odnosu na dešavanja ispred Binga nekoliko dana prije kritičnog događaja u suprotnosti sa iskazom svjedoka N.B., pogrešno cijenio nevjerodostojnim“.

Osporavajući pravilnost pobijane presude branilac dalje navodi da je sud zanemario iskaz svjedoka A.B. i umjesto toga relativizira iskaz navedenog svjedoka tako što navodi „da se njegov iskaz kao i iskazi drugih svjedoka, ovlaštenih službenih lica, odnosi na preduzete radnje u okviru službe, pa je tako iskaz ovog svjedoka (kao i iskaze drugih svjedoka, ovlaštenih službenih lica) cijenjen „nepriistrasnim i objektivnim, a time i vjerodostojnim.“

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud najprije iznio sadržinu iskaza svjedoka A.B. iz kojeg proizlazi da je zaposlen kao istražitelj u Odjeljenju za krvne i seksualne delikte i ratne zločine Federalne uprave policije, da je dana 12.12.2021. godine preduzimao službene radnje vezane za krivično djelo ubistva M.R. (po naredbi suda preduzimao radnje na pretresu stana korisnika J.A. u Ulici Malta 29, 6 sprat, te da su prilikom pretresa pronađena tri mobilna telefona i certifikat, ultra certifikat i registarske tablice za koje je provjerom utvrđeno da pripadaju vozilu koje je otuđeno u proteklom periodu). U vezi s tim, svjedok navodi da je sačinio dvije potvrde o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnik o pretresanju stana i službeni izvještaj o preduzetom pretresanju. Nadalje, proizlazi da je sud iskaz ovog svjedoka cijenio kako pojedinačno tako i dovodeći ga u vezu sa navedenim materijalnim dokazima, te ga je prihvatio vjerodostojnim (str. 28.), pa u vezi s tim, neosnovano branilac prigovara da je sud „zanemario i relativizovao iskaz ovog svjedoka“, te tako pogrešno utvrdio činjenično stanje.

U vezi sa navodima branioca da je prvostepeni sud u pogledu odlučnih činjenica propustio cijeliti sadržinu iskaza ovog svjedoka u dijelu u kojem isti svjedoči o onome što je slučajno saznao preduzimajući službene radnje u drugom postupku po prijavi da se u kući Z.R. (otac ubijenog M.R.) nalazi opojna droga, ukazujući time na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branilac ne konkretizuje o kojoj odlučnoj činjenici koja čini obilježje krivičnog djela za koje se tereti optuženi A.J.se radi, pa se ovaj prigovor u smislu učinjenja bitne povrede odredaba krivičnog postupka usljed paušalnosti nije ni mogao ispitati.

Neosnovanim je ocijenjen i žalbeni prigovor da je sud propustio iznijeti razloge o odlučnim činjenicama koji se tiču vjerodostojnosti iskaza svjedoka odbrane A.M. u pogledu okolnosti vezanih za događaj kod TC Bingo (koji se desio nekoliko dana prije kritičnog događaja) i međusobnih odnosa između A.T. i oštećenog M.R., u pogledu ocjene njegovog iskaza u tom pravcu. Ovo iz razloga što sud na str. 77. iskaz svjedoka odbrane A.M., nakon što je prethodno iznio sadržinu tog iskaza (koji je svjedočio o dešavanjima ispred TC Bingo i odnosu A.T. i oštećenog M.R.), u odnosu na taj događaj nije prihvatio vjerodostojnim, navodeći za to sasvim određene razloge, pa se suprotni navodi branioca pokazuju neosnovanim.

Nadalje, osporavajući pravilnost pobijane presude branilac smatra da sud pogrešno cijeni iskaz svjedoka D.P. nevjerodostojnim u pogledu okolnosti vezanih za prethodni događaj kod TC Bingo i međusobnih odnosa između A.T. i oštećenog M.R., odnosno ranijih sukoba između optuženog i oštećenog.

Kada je u pitanju činjenična osnova pobijane presude, prvostepeni sud je imao u vidu između ostalog i iskaz svjedoka D.P., pa je tako najprije iznio sadržinu tog iskaza, iz kojeg proizlazi da je ovaj svjedok izjavio da mu je A.T. ispričao kako ga je M.R. počeo maltretirati, da ga je presreo kod Binga, te da je tom prilikom slučajno prolazio A.J., koga niko nije zvao i da J. nije lično imao nikakav sukob sa R., a tenzije R. prema J. su zbog toga što je R. „ljubomorani što su oni drugovi, jer je bio ljubomorani na sve ko nije htio da bude drug sa njim“. Iz obrazloženja pobijane presude (str. 71. i 72.) proizlazi da iskaz navedenog svjedoka vezano za okolnosti međusobnih odnosa između A.T. i M.R., odnosno između optuženog i oštećenog zbog A.T., sud nije prihvatio vjerodostojnim iz razloga što ovaj svjedok iznosi činjenice (kao i svjedok A.T.) bez navođenja konkretnog razloga sukoba koji je nesumnjivo postojao između navedenih lica, te ne navodi ulogu optuženog A.J. u tome sukobu, pa tako iskaz svjedoka kada navodi da je do tenzija između optuženog i oštećenog došlo „zbog toga što je R. bio ljubomorani što su oni drugovi, jer je bio ljubomorani na sve ko nije htio da bude drug sa njim“ nije prihvatio vjerodostojnim, obzirom na smrtnu posljedicu koja je rezultat očiglednog sukoba J. i R.. Takođe, navode svjedoka da zlostavljanje od strane oštećenog Ramića, kojem je bio izložen, nije prijavljivao nadležnim organima usljed straha, sud cijeni neobjektivnim, posebno ako se takvo ponašanje ponavlja i ugrožava sigurnost. I po ocjeni ovog suda, pravilno je prvostepeni sud cijenio nevjerodostojnim iskaz svjedoka D.P. u pogledu okolnosti vezanih za prethodni događaj kod TC Bingo i međusobnih odnosa između A.T. i oštećenog M.R., za što je dao sasvim određene razloge, koji nisu dovedeni u pitanje žalbenim navodima branioca optuženog.

Imajući u vidu sadržinu dokaza na kojima je prvostepeni sud zasnovao pobijanu presudu i razloge iz prvostepene presude u pogledu činjeničnih utvrđenja, a koje branilac žalbenim prigovorima nije doveo u pitanje, ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom branioca prvostepena presuda pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je izvedene dokaze cijenio na način kako to propisuje odredba člana 296. stav 2. ZKP FBiH i na osnovu takve ocjene izveo zaključak da je dokazano da je optuženi počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH. Takav svoj zaključak sud je zasnovao na analizi svih izvedenih dokaza na glavnom pretresu i u obrazloženju presude naveo sasvim jasne i određene razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Osporavajući odluku o krivičnopravnoj sankciji, branilac navodi da je prvostepeni sud u pogledu okolnosti vezanih za ličnost optuženog, trebao uzeti u obzir njegovo primjereno ponašanje tokom krivičnog postupka, odnosno korektno držanje prema sudu i kajanje za

počinjeno djelo, da je pozvao policiju, predao oružje i da je priznao da je usmrtio oštećenog, kao i to da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio smanjeno uračunljiv ali ne bitno.

Prije svega, ovaj sud ističe da neosnovano branilac ukazuje da je sud propustio kao olakšavajuću okolnost cijeliti njegovo primjereno ponašanje tokom krivičnog postupka, odnosno korektno držanje prema sudu, jer se u konkretnom slučaju, kako to proizlazi iz raspravnih zapisnika u spisu predmeta, radi o uobičajenom korektnom držanju optuženog pred sudom koje se od njega i očekuje. Kako je optuženi tokom postupka negirao krivicu za krivično djelo iz predmetnog optuženja, to se kao olakšavajuća okolnost nije mogla uzeti okolnost da je optuženi kako navodi branilac „priznao da je usmrtio oštećenog u međusobnoj razmjeni vatre“ i na licu mjesta sačekao policiju. Iz završne riječi optuženog proizlazi da optuženi i dalje insistira da je do ubistva došlo tako što je oštećeni pucao u njega, te da je „bukvalno morao braniti svoj život“, pa u vezi s tim, ovaj sud nalazi da je bez osnova pozivanje branioca na izraženo kajanje, koje, kod takvog „priznanja“ ne može imati karakter iskrenog kajanja kao olakšavajuće okolnosti.

Neosnovanim je ocijenjen i žalbeni navod da je optuženom bila otežana i sama odbrana obzirom da su svjedoci, kako navodi, koji su trebali svjedočiti o činjenicama koje idu u korist optuženog i ne odgovaraju porodici oštećenog bili zastrašivani, dok su svjedoci koji su bili bliski porodici oštećenog instruisani kako predstaviti predmetni događaj i samog oštećenog u što boljem svjetlu, a na štetu optuženog, jer taj žalbeni navod nije ničim potkrijepljen.

Takođe je neosnovan i žalbeni navod branioca da sud nije cijenio doprinos oštećenog (teza odbrane je da je nastradali M.R. napao optuženog pucajući iz vatrenog oružja, te da se optuženi navodno branio), jer iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je oštećeni izazvao napad (prilikom vršenja uviđaja pronađena samo jedna čaura na licu mjesta koja potiče od projektila/zrna ispaljenog iz pištolja M.R., suprotno drugim tragovima koji su nastali projektilima ispaljenim iz oružja optuženog A.J. i lica A.K.).

Tačno je da prvostepeni sud nije cijenio okolnost da je optuženi u vrijeme učinjenja krivičnog djela bio smanjeno uračunljiv ali ne bitno, kao i da je pozvao policiju, međutim, te okolnosti u konkretnom slučaju nemaju uticaja na visinu utvrđene kazne zatvora za krivično djelo ubistva, s obzirom na postojanje i značaj navedenih otežavajućih okolnosti koje je prvostepeni sud cijenio u pobijanoj presudi (str. 106.) zajedno sa olakšavajućim okolnostima i kojima je dao odgovarajući značaj.

Žalbeni navodi da je sud dao prevelik značaj otežavajućim okolnostima (ranijoj osuđivanosti) su bez osnova, imajući u vidu da je sud osim ranije osuđivanosti optuženog (presudom Opštinskog suda u Sarajevu br. 65 0 K 69802618 K od 24.10.2018. godine, za krivično djelo Izazivanje opšte opasnosti z člana 323. stav 1. KZ F BiH na kaznu zatvora od 1 godine i 3 mjeseca) cijenio i iskazanu odlučnost i upornost u izvršenju krivičnog djela počinjenog u saizvršilaštvu, na što ukazuje brojnost i mjesta povređivanja nastradalog, te da je djelo počinjeno u atipičnim okolnostima naočigled velikog broja građana, čime je po ocjeni suda demonstrirana sila od strane počinioca.

Imajući u vidu sve naprijed izloženo, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud optuženom pravilno za počinjeno krivično djelo ubistva utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina, te kao utvrđenu uzeo jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 9 (devet) mjeseci za počinjeno krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ F BiH, a u vezi sa članom 31. istog zakona i

krivično djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 2., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, a u vezi sa članom 31. istog zakona (izrečena presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 040270 22 K od 22.07.2024. godine, koja je u tom dijelu postala pravosnažna dana 25.02.2025. godine), pa ga je primjenom odredbe člana 54. stav 1. i 2. tačka b) KZ FBiH, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, koja odgovara načinu i težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivice optuženog kao njegovog učinioca, pa je takva kazna dovoljna, ali i potrebna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Iz svih naprijed iznesenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio pobijanu presudu.

Zapisničarka
Živana Roić, s.r.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begić, s.r.